woiks nende wasto hakkada; ja leidis et
nende leer wägga tuggew olli, ühhe järs-
ko mäe peäl, ja et üks mädda so ja suur
jöggi ees olli ja nelli wietkümmend sured
tükkid wallide peäl, mis nemmad ollid le-
ri ümber teinud. Kui ta keik olli läbbi
katsnud, ja tähhele pannud et agga par-
ramalt polelt olli liggi tulla, siis ta läks
jälle taggasi. Temma olli omma rahwast
tahha jätnud ja olli agga üksi läinud pari
meestega sedda leri waatma. Taggasi
minnes sai tedda nähtud, ja nemmad ar-
wasid kohhe et se üks üllem peälik piddi
ollema, sepärrast aiasid monned kerged
rüütlid ja üks arabia mees tedda tagga,
ja olleksid tedda kapea kätte sanud kui ta
ep olleks wägga kermes olnud ja omma
weike püssiga nende peäle lasknud, senniks
kui ta rahwas appi joudis. Meie wägg
tulli siis nende leri liggidale, ja lasksid suur
te

te tükkide seest hästi nende peäle ja kran-
natid wissati leri sisse ja keik olli jo nenda
seätud et meie söa wäggi piddi leri wasto
hakkama. Said nemmad sedda tunda,
siis nemmad wötsid kermeste ommad tei-
gid mahha ja läksid ruttuste ärra. Meie
Husarid ja kerged rüütlid piddid neid tag-
ga aiama, ja need juhtusid siis ühhe hul-
ga peäle kes paljo surem olli kui nemmad.
Kui need waenlased sedda näggid, et neid
tagga aiajaid ni pissut ollid, jäid nemmad
seisma ja pöraſid kermeste ümber. Agga
se Oberstleutenant Wabritsi, kellest teie
enne jo ollete kuulnud, laskis ussinaste
ühhe weikesse walli ülles ehhitada ja pan-
ni ommad tükkid selle peäle ja nende seest
laskis ta ni wallusaste selle hulga sisse et
nemmad warsti jälle jooksma läksid. Ja
sest olli kül tunda et se hirm Jummalast
nende peäle tulli, kes neile argdust andis
ja

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1772, lk. 17